

Ран Босилек

Баба Меца и човекът

Прочула се Баба Меца. Няма юнак като нея! Тя се много възгордяла.

Един ден били събрани всички горски животни. Пред тях Баба Меца рекла:

– Знай ли някой да ми каже юнак, по-голям от мене?

Обадил се Ежко Бежко:

– Твоятта сила, Бабо Мецо, е навсякъде позната. Но по-силен от човека аз не зная на земята.

– Как тъй може! – виква Меца. – Искам с него да се боря!

– Остави се! – рекла Лиса. – Не мери се ти с човека! Безчет майстории знае. Изведнъж ще те събори.

– Право казва Кума Лиса! – обадил се Заю Баю. – Аз съм такъв бързоходец. На сто кучета убягвам! Но от човека се плаша.

– И аз човек щом подуша – намесил се Кумчо Вълчо, – отдалече забикалям.

– Вие всички сте страхливци! – изревала Баба Меца. – Още ей сега отивам да се срещна със човека. Нека и той да узнае силата на Баба Меца!

Тя вървяла, що вървяла – насреща си кон видяла.

– Добра среща, Вихрогоне!

– Добра среща, Бабо Мецо!

– Имам нещо да те питам.

– Що те носи насам, Мецо?

– Ти познаваш ли човека? Искам с него да се боря.

– Стой, не думай, Бабо Мецо! С човека шега не бива. Аз съм по-голям от него, но ме язди и ме впряга. С хитрина и ум се бори!

– Като си такъв страхливко, ще те язди, то се знае. Нека с мене да опита!

Заминала по-нататък. Насреща ѝ бивол иде.

– Добра среща, Чернокожко!

– Добра среща, Бабо Мецо!

– Ти си опитен и умей. Искам нещо да те питам.

– Питай, Мецо, що ще питаш. Готов съм да отговоря.

– Как познаваш ти човека? Искам с него да се боря!

– Откажи се, Бабо Мецо. Като него юнак няма. Аз съм по-силен от тебе, но пред него съм покорен. Той ме впряга и товари. Цял ден с мен оре земята. С хитрина и ум се бори!

– Бива ли тъй да се плашиш? – изревала Баба Меца. – Не ти прилича на боя! Я кажи ми де го него! Да го пипна за снагата!

– Мецо, свивай си устата! Тясна ще ти е гората!

– От страхливци ум не искам!

Пак тръгнала Баба Меца. Ще се бори със човека.

Вървяла, какво вървяла, сред гора дървар видяла.

– Ей, двукрачо – рекла Меца. – Виждал ли си тук човека?

– Аз съм, Мецо. Какво трябва?

– Искам с тебе да се боря!

– Затуй ли си дошла тука? Ей сега ще се поборим. Но две юначества имам – едното е за всеки ден. Другото е за юнаци. Ти на борба си прочута. Искам чест да ти направя. Затуй ще почакаш малко. Аз ще ида да си взема голямото юначество. Ама ти да не избягаш?

– Няма, няма – рекла Меца. – Толкоз време как те диря! Може ли сега да бягам!

А дърварят отговорил:

– Лъгали са ме юнаци, та не вярвам голи думи. По-добре е да те вържа.

– Аз и без туй ще те чакам. Но щом искаш, завържи ме.

Вързал дърварят Мецана. Влязъл навътре в гората. Избрал дълга суровица. Отсякъл я. Нарамил я. Върнал се при Баба Меца. Па като заудрял здраво. Че по-горе, че по-доле. Хем я удря, хем нарежда:

Мецо ле, Мецо, Мецаио, дълго ти руно непрано. Ще го отупам в гората, ще го опера в реката!

Обикаля Баба Меца, завързана о дървото. Реве страшно и се моли:

– Стига! Пусни ме, човече! Ти си по-силен от мене!

Пуснал я тогаз дърварят. И Меца – беж да я няма.

Насреща ѝ Кума Лиса:

– Как е, Мецо? Какво стана? Борихте ли се с човека?

– Остави се, Кума Лисо! Вие добре си го знаете. Със него шега не бива. Две юначества си има. Със едното само връзва, а със другото налага!

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3303>]